

Lunds Universitet

Institutionen för kommunikation och medier

Retorik B, Uppsats 7,5

Isaak Borda Olsson

Hur rättfärdigade Putin invasionen av Ukraina?
- En narrativ analys av Putins tal om invasionen av Ukraina

Examinator Mika Hietanen

Institutionen för kommunikation och medier

VT 2023

Innehållsförteckning

- 1. Inledning 3**
 - 1.1 Bakgrund 3**
 - 1.2 Syfte och frågeställning 4**
 - 1.3 Material och avgränsning 4**
 - 1.4 Robert Rowlands narrativa metod 4**
 - 1.4.1 Strategisk manövrering 5**
 - 1.4.2 Hellspongs metod 6**
 - 1.5 Tidigare forskning 6**
- 2. Analys 8**
 - 2.1 Narrativ i Putins tal 8**
 - 2.2 Strategisk manövrering 9**
 - 2.2.1 Den topiska potentialen 10**
 - 2.2.2 Teman i Putins tal 10**
 - 2.2.3 Beaktande av åhörarkraven 11**
 - 2.2.4 Bruk av presentationstekniker 12**
 - 2.3 Evaluering 12**
- 3. Diskussion och slutsats 15**
 - Käll- och litteraturförteckning 16**

1. Inledning

I denna analys kommer Vladimir Putins tal om invasionen av Ukraina från den 24:e februari 2022 att analyseras.¹ Anledningen till varför just detta analysobjekt har valts är eftersom detta är det tal som hölls samma dag som Ryssland invaderade Ukraina. Putins tal om kriget blev uppmärksammat i både utländska och svenska medier. I Svenska Dagbladet kommenterar skribenten Therese Larsson Hultin innehållet i Putins tal. Mer specifikt kommenterar hon delen när Putin talar om den europeiska säkerhetsordningen och kalla kriget. Hon skriver: ”Putin vill dessutom se en grundläggande förändring av den europeiska säkerhetsordning som dragits upp sedan andra världskriget och det kalla krigets slut”.² Ett annat exempel på uppmärksammade artiklar är Insiders artikel. I artikeln uppmärksammas fem anledningar till varför Putin startade invasionen av Ukraina. Anledningarna är NATO:s expansion i Ukraina, att Ukraina enligt Putin håller på med ett folkmord mot etniska ryssar i Ukraina, Ukraina är inte ett riktigt land, Ukraina håller enligt Putin på att skaffa atomvapen och att Putin vill kanske skapa ett nytt ryskt imperium.³

Talet består av nästan 28 minuter då Putin talar om invasionen i Ukraina, NATO, amerikanska utrikespolitiken. Det han framförallt gör är att han rättfärdigar invasionen av Ukraina med hjälp av olika argument. Det som är retoriskt intressant i talet är Putins sätt att berätta och använda sig av narrativ för att skapa en bild av situationen gällande invasionen. Att retoriskt granska hur Putin har gått tillväga med hjälp av val av olika narrativ är viktigt för denna narrativ analys eftersom det gör att man kan få en förståelse hur Putin tänker när han vill rättfärdiga invasionen i Ukraina.

1.1 Bakgrund

Bakgrunden till Putins tal består av att det hade inletts en invasion av Ukraina på Putins order. Denna invasion kallade Putin för en speciell militär operation. Putin höll talet eftersom det var ett sätt för honom att nå ut till både ryska befolkningen och resten av världen med sina

¹ Michael Rossi Poli Sci, ”Vladimir Putin’s Speech on Ukraine and US Foreign Policy and NATO - 24 February 2022, ENG Subtitles”, Youtube video, 27:58, 2022-02-24, <https://www.youtube.com/watch?v=1qS6J-WbTD8>

² Therese, Larsson Hultin, ”Det ska kosta Putin att ha startat ett krig”, *Svenska Dagbladet*, 2022-02-22.

³ Kelsey, Vlamis, ”Why is Russia attacking Ukraine? Here are 5 reasons Putin and others have given for the invasion”, *Insider*, 2022-02-25.

budskap om invasionen av Ukraina. Dessa budskap bestod av vad han och den ryska regimen anser om invasionen.

1.2 Syfte och frågeställning

Syftet med analysen är att identifiera Putins strategier för att rättfärdiga invasionen av Ukraina. Med hjälp av denna analys vill jag kunna gå till botten med huvudstrategier som Putin använder sig av för att rättfärdiga kriget i Ukraina. Finns det några narrativ som Putin återkommer till flera gånger, som är mest framträdande inom talet? Alltså, återupprepar Putin ett narrativ i sitt tal för att visa på hur viktigt någonting ur det är för honom? Syftet är också att komma fram till vare sig dessa strategier är starka eller svaga med hjälp av teori från Rowlands kapitel ”The Narrative Perspective” i *Rhetorical Criticism*.

1.3 Material och avgränsning

Materialet som analysen kommer att bestå av är en 28-minuter Youtube video där Putin talar om invasionen i Ukraina. Talet sändes samma dag som invasionen startades, den 24:e februari 2022. I videon talar han om allt från NATO, varför det är rätt att invasionen görs, till Ukrainas del i kriget. I videon finns olika narrativ som Putin använder sig av. Hela videon kommer ej att analyseras utan enbart delar ur den. I analysen kommer enbart de viktigaste narrativen att analyseras och fokuset kommer enbart att ligga på strategierna som Putin använder sig av för att rättfärdiga kriget i Ukraina.

1.4 Teori & metod

Putins narrativ kommer att analyseras med hjälp av en narrativ analys. En narrativ analys är passande i detta sammanhang eftersom fokuset ligger på Putins berättelser som han utgår från när han talar om kriget i Ukraina. För att finna de narrativa strategierna har jag utgått från Rowlands metod i ”The Narrative Perspective” i boken *Rhetorical Criticism*.⁴

⁴ Robert C. Rowland, ”The Narrative Perspective”, i *Rhetorical Criticism: Perspectives in Action*, Rowman and Littlefield, 2021, 133-153.

För att komma fram till vilka narrativ som finns i Putins tal gäller det att man konstaterar vilka karaktärer som finns med i berättelsen. Sedan gäller det att konstatera vilken miljö berättelsen utspelar sig i. Därefter bör man gå in på handlingen i berättelsen och slutligen vilka teman som finns med. När man utgår från vilka karaktärer som är viktigast i en berättelse utgår man från protagonist och antagonist. Protagonisten är i berättelsen den så kallade "hjälten". Antagonisten är däremot den som protagonisten försöker bekämpa. När man talar om begreppet miljö i en berättelse handlar det om när och var den äger rum. Dessa saker är viktiga eftersom det ger lyssnaren ett perspektiv på hur de kan förhålla sig till berättelsen. När det gäller handlingen, är dess funktion att den håller kvar publikens uppmärksamhet. Det gäller att berättelsen byggs upp på ett fångande sätt så att uppmärksamheten finns kvar. Slutligen har vi begreppet tema. Temat är berättelsens budskap. Teman kan antingen vara implicita eller explicita beroende på berättelsen.⁵

Andra viktiga begrepp som lyfts fram i "The Narrative Perspective" i *Rhetorical Criticism* är Narrative function. Begreppet innebär hur en publik påverkas av ett retoriskt narrativ som förs av en talare. Narrative function har fyra olika funktioner. En av funktionerna är att hålla kvar publikens uppmärksamhet. Den andra är att skapa identifikation mellan publiken och berättaren. Den tredje funktionen är att den transporterar publiken till en annan tid eller plats. Den fjärde funktionen är att den utnyttjar värderingar som en publik har, vilket skapar en stark emotionell reaktion.⁶

För att ta reda på om ett narrativ är starkt uppmärksammar Rowland i samma kapitel som nämnt ovan att man bör använda sig av några begrepp. Dessa begrepp är *narrative probability* och *narrative fidelity*. Narrative probability innebär att man testar vad som utgör en sammanhängande berättelse. Inom narrative probability finns det begrepp man använder sig av för att ta reda på om det är en sammanhängande berättelse. Dessa begrepp är: structural coherence, material coherence, characterological coherence. Narrative fidelity betyder det hur stark en publik anser att en berättelse är.⁷

För att identifiera strategierna Putin använder sig av i sitt tal kommer strategisk manövrering som skrivs om i kapitlet "Argumentationsanalys för retoriker" av Hietanen i boken *Retorisk*

⁵ Rowland, "The Narrative Perspective", 134-136.

⁶ Rowland, "The Narrative Perspective", 136-137.

⁷ Rowland, "The Narrative Perspective", 139.

Kritik att användas. Strategisk manövrering handlar om att en talare navigerar mellan idealen för god argumentation och att vara så övertygande som möjligt. Den strategiska manövreringen kan delas in i tre delar som är: den topiska potentialen, beaktande av åhörarkraven och presentationstekniker. Den topiska potentialen handlar om vilka teman och argument som lyfts upp och varför de används. Beaktande av åhörarkraven handlar om vilka budskap som är beroende av publiken eller som knyter an till dem. Bruk av presentationstekniker handlar om vilka troper, ordfigurer eller tankefigurer som en talare skulle kunna använda sig av i sitt tal.⁸

Eftersom analysen handlar om att ta reda på Putins narrativ för att rättfärdiga kriget i Ukraina kan det vara viktigt att kolla på vilken nytta en berättelse har i en argumentation. Därför kommer Hellspongs verk *Berättelser i argumentation* att användas, för att se om en berättelse förstärker en talares argument. Hellspong lyfter fram att en poäng med berättelser är att de tillåter oss att hävda tesen indirekt, utan att ta bladet från munnen. Hellspong skriver även att berättelsernas uppgift är att ligga under eller bakom vanliga argument, som en grund eller fond för dem.⁹

1.5 Tidigare forskning

Det finns inte mycket forskning på Putins tal om invasionen i Ukraina. Däremot finns det en narrativ uppsats skriven av en elev vid namn Molly Arveskär om vilka narrativ Putin använder sig av för att rättfärdiga kriget i Ukraina. Narrativen hon lyfter fram är att Putin anser att Ukraina inte är ett land, utan det är en del av Ryssland, NATO:s östliga invasion hotar Ryssland, Ukraina är nazistiskt och Ryssland måste avnazifiera landet och att Ukraina har en anti-rysk agenda. Förutom att denna uppsats behandlade vilka narrativ Putin använde sig av har olika tidningar gjort detsamma. Ett exempel är tidningen Jerusalem Post som lyfter fram flera strategier som Putin använder sig av. De är att Ryssland känner sig hotad av Ukraina på grund av konflikten i Donbass där ryska civila mördades av de enligt Putin, Ryssland vill skydda sig själva från NATO:s expansion närmare Ryssland, Ryssland vill avnazifiera Ukraina ¹⁰ Ett annat exempel är SVT som bland annat lyfter fram att en av

⁸ Hietanen, ”Argumentationsanalys”, 47-48.

⁹ Lennart, Hellspong, ”Berättelser i argumentation”, *Rhetorica Scandinavica* nr 16 (2000): 27.

¹⁰ Eliav, Breuer, ”How is Putin justifying Russia’s invasion of Ukraine? - explainer”, *Jerusalem Post*, 2022-03-17.

anledningarna till rättfärdigandet av kriget är för att Putin anser att han vill skydda den ryska befolkningen i de ryskkontrollerade regionerna i Ukraina.¹¹

Bortsett från Putins specifika tal om invasionen i Ukraina finns det forskning om Putins sätt att tala i politiska sammanhang. I artikeln ”Theory behind Russian Quest for Totalitarianism. Analysis of Discursive Swing in Putin's Speeches” analyserar författarna Joanna Rak och Roman Bäcker på vilket sätt Putin talar i olika viktiga politiska tal.¹² De tar främst upp att Putin gick från att tala auktoritativt till mindre auktoritativt efter annekteringen av Krim. Ett annat exempel på analyser av Putin förekommer i en analys från Duquesne University i Pittsburgh, Pennsylvania. I analysen från 2016 analyseras Putins motiveringar till den rysk-ukrainska konflikten som har pågått sedan 2014.¹³

Förutom att det finns analyser på Putins tal finns det artiklar som analyserar andra politiker. Ett exempel är Nordkoreas högste ledare Kim Jong-un. I artikeln ”A study on speeches of Kim Jong-un, North Korean Leader: Changes from imitating Kim Il-Sung to shaping his own voice” undersöks det hur Kim Jong-un framför under sina tal.¹⁴ En annan politiker som har analyserats är Donald Trump. I artikeln ”An analysis of President Donalds Trump use of language” går författaren in på hur han använder språket i sina tal.¹⁵

¹¹ Jaqueline, Balcer Bednarska, ”Putin har beordrat militär operation i Ukraina”, Svt Nyheter, 2022-02-24, <https://www.svt.se/nyheter/utrikes/putin-har-beordrat-militar-operation-i-ukraina>

¹² Joanna, Rak, Roman, Bäcker, ”Theory behind Russian Quest for Totalitarianism. Analysis of Discursive Swing in Putin’s Speeches”, *University of California press*, 2020-03-01, <https://online.ucpress.edu/cpcs/article-abstract/53/1/13/107200/Theory-behind-Russian-Quest-for-Totalitarianism?redirectedFrom=PDF>

¹³ Irene, Goudimiak, ”Justifying War in Ukraine: An Analysis of Speeches, Excerpts and Interviews by Vladimir Putin”, *Duquesne University Duquesne Scholarship Collection*, maj 2016, <https://dsc.duq.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1113&context=etd>

¹⁴ Seong-Geon, Bae, Myung-Sook, Kim, Myung-Jin, Bae, ”A study on Speeches of Kim Jong-un, North Korean Leader: Changes Detected from Imitating Kim Il-sung to Shaping his Own Voice”, *Proquest*, september 2016, <https://www.proquest.com/openview/5b2a09143aae5a7dce25caf6b3e1a482/1?pq-origsite=gscholar&cbl=936334>

¹⁵ Tiffany, Markman, ”An analysis of President Donald Trump’s use of language”, *Firststrand*, april 2018, <https://www.firststrand.co.za/perspectives/an-analysis-of-president-donald-trump-s-use-of-language/>

2. Analys

2.1 Narrativ i Putins tal

I början av analysen kommer narrativen Putin använder sig av att analyseras. Ett narrativ Putin använder för att rättfärdiga invasionen av Ukraina är att Ryssland försöker skydda sig själva. Han säger att om ett land skulle agera som en potentiell angripare av Ryssland kommer de att möta nederlag och ödesdigra konsekvenser. I Putins berättelse är alltså Ryssland *protagonisten* eftersom de agerar som hjälten som skyddar sig själv mot hotet som är Ukraina. Ukraina är *antagonisten* i berättelsen eftersom enligt Putin är de angriparna som attackerar Ryssland.¹⁶

Ett annat narrativ som Putin använder är att han lyfter fram att NATO under dagarna innan talet hölls flyttade fram sin militära infrastruktur närmare gränsen till Ryssland från Ukraina. Putin anser att denna handling utgör ett hot för Rysslands säkerhet och därför måste Ryssland göra något åt saken. I hans narrativ lyfter han fram NATO som ett hot gentemot Ryssland på grund av att deras militära infrastruktur med vapen är nära Ryssland. Precis som i hans förra narrativ är Ryssland protagonisten eftersom de hotas av NATO:s närvaro vid gränsen. NATO är antagonisten. Berättelsen Putin berättar utspelar sig i nutid eftersom han i talet nämner att NATO flyttade sin militära infrastruktur några dagar innan hans tal hölls. Handlingen i berättelsen går ut på att Ryssland känner sig hotad av NATO:s närvaro nära gränsen. Budskapet eller temat i berättelsen är att NATO begår ett stort misstag att de vill gå emot Ryssland genom att lägga sin militära infrastruktur vid gränsen till Ryssland. Han betonar att det är oacceptabelt och att Ryssland inte kommer att vara passiva och se på. Det är ett explicit budskap eftersom han säger budskapet rakt och tydligt i sitt tal. NATO:s närvaro vid gränsen till Ryssland är ett tema som Putin återkommer till några gånger i talet. Både i början av talet och ungefär vid mitten av det.¹⁷

Vid den sextonde minuten in i Putins tal lyfter Putin fram vad han kallar situationen i Donbass. Situationen i Donbass handlar om en väpnad konflikt i Donbass-området i Ukraina. När han talar om konflikten lägger han fram en berättelse om att Ryssland var tvungna att försöka stoppa ett folkmord på miljontals människor som bor i Donbass-området. I detta

¹⁶ Rowland, "The Narrative Perspective", 134.

¹⁷ Rowland, "The Narrative Perspective", 135-136.

narrativ lyfter Putin återigen fram Ryssland som hjälten och de som de krigar mot som antagonisterna, alltså Ukrainska regimen. Putin betonar att under de omständigheter som folket i Donbass befinner sig i idag gäller det att Ryssland går in och hjälper dem. Putin nämner i samma stund artikel 51 från Förenta Nationerna som handlar om att Ryssland ska kunna hjälpa och agera som vänner till folket i Donetsk och Lugansk. Han nämner att han utgick från detta föredrag när han bestämde sig för att utföra en speciell militär operation, som innebär en invasion av Ukraina. Budskapet i detta narrativ är att Ryssland agerar som hjältarna till folket i Donbass genom att Ryssland går in och befriar dem. Ett tema som Putin utgår mycket från är folkmord. Han betonar att Kiev-regimen har utfört ett folkmord i över åtta år på oskyldiga människor. Dessa människor vill han genom vad han kallar för en speciell militär operation skydda från förödmjukelse och folkmord i händerna på Kiev-regimen.¹⁸

Ett mycket framträdande narrativ i Putins tal är att Ukraina har många nazister i landet. Putin förklarar att han vill avnazifiera Ukraina genom att gå in i landet och göra sig av med dem.

Mot slutet i talet lyfter Putin fram att Ryssland handlar för att försvara sig själva från dem som han menar har tagit Ukraina som gisslan och som försöker använda det mot Ryssland och det ryska folket. Putin betonar att Ryssland vet att de har rättvisan och sanningen på sin sida när det gäller att gå in i Ukraina. Han betonar också att Rysslands styrka och vilja lägger en grund för en trovärdig framtid för Ukraina. Återigen målar Putin upp Ryssland som hjälten och Ukraina som skurken. Temat och budskapet i detta narrativ är att Ryssland känner sig hotade av de som Putin ser som skurkar som har tagit över Ukraina.¹⁹

2.2 Strategisk manövrering

För att fördjupa förståelsen om Putins narrativ och identifiera hans strategier för att rättfärdiga kriget i Ukraina krävs en strategisk manövrering. Frågan är hur väl Putin använder sig av sina argument för att rättfärdiga kriget. I den strategiska manövreringen utgår man från den topiska potentialen, beaktande av åhörarkraven och presentationstekniker för att bedöma detta.²⁰

¹⁸ Rowland, ”The Narrative Perspective”, 135–136.

¹⁹ Rowland, ”The Narrative Perspective”, 135.

²⁰ Hietanen, ”Argumentationsanalys”, 47.

2.2.1 Den topiska potentialen

När det gäller *den topiska potentialen*, kan man säga att Putin lyfter fram teman som hot och skydd och befrielse för att rättfärdiga invasionen av Ukraina. I talet säger Putin: ”De närmaste dagarna har NATO:s ledning varit rakt på sak i sina uttalanden om att de måste intensifiera ansträngningarna för att föra alliansens infrastruktur närmare Rysslands gränser”. Till det svarar han att det inte går att vara passiv i en sådan situation eftersom det vore oansvarigt. I detta uttalande ser man tydligt att temat är hot och beskydd eftersom det handlar om att Ryssland ska skydda sig från NATO:s expansion som hotar dem. Med hjälp av hur han formulerar denna mening gör han det tydligt vad hans värdering i frågan är, vilket är att han tycker att det är oacceptabelt att NATO försöker expandera så långt som till gränsen till Ryssland.²¹

2.2.2 Teman i Putins tal

När Putin lyfter fram situationen i Donbass använder han sig av teman som fred, folkmord, befrielse, nynazism och hot. Putin lyfter fram dessa teman för att föra fram ett budskap om att folket i Donbass hotas av den ukrainska regimen som förödmjucar dem och skapar folkmord. Han lägger till att under sådana omständigheter måste Ryssland rycka in och att folket i Donbass har bett om deras hjälp. Temat nynazism lyfter han fram i samband med att han talar om att det finns nynazister som verkar i Ukraina. Han säger i talet att dessa nynazister utan tvivel hämtar krig till Krim för att döda oskyldiga människor som bor där. Ett annat viktigt tema som Putin lyfter fram är osäkerhet. Putin betonar att Ryssland inte känner sig säkra att utvecklas och existera eftersom nutida Ukraina utgör ett stort hot mot dem.²²

Slutligen vill jag lyfta fram temat om denazifiering. Putin använder detta som ett sätt att försvara varför Ryssland bör gå in i Ukraina. Han säger i talet att målet är att denazifiera Ukraina och demilitarisera Ukraina, samt ställa till svars dem som har utfört blodiga brott mot civila i Ukraina och ryska medborgare.

²¹ Hietanen, ”Argumentationsanalys”, 47.

²² Hietanen, ”Argumentationsanalys”, 47.

2.2.3 Beaktande av åhörarkraven

När det gäller *beaktande av åhörarkraven* handlar det om att se om en talares budskap knyter an till publiken. Det handlar också om publikens förväntningar i relation till talaren. Det kan också handla om att talaren försöker övertyga en publik eller få dem att handla på ett speciellt sätt.²³ I början av sitt tal börjar Putin med att tala till den ryska befolkningen och de som är Rysslands vänner. Genom talet kan man se hur han främst vänder sig till Ryssland eftersom han använder sig av ”vi” och ”vår” väldigt mycket under talet. Exempel på detta är när Putin säger: ”I denna kontexten borde det inte finnas någon tvivel att en potentiell angripare kommer att möta besegring om de direkt attackerar vårt land”. Ytterligare ett exempel på ett direkt tilltal till en publik är när Putin talar om NATO:s expansion som hotar Ryssland. Han säger: ”Vi kan inte stå inaktiva och passivt observera dessa utvecklingar”. Man kan konstatera att Putin är tydlig med vem han tilltalar.

Förutom att Putin talar till sin ryska publik på ett direkt sätt, talar han också till dem som bor i Donbass-området. Han säger: ”Syftet med denna operation är att skydda folk som under åtta år nu har gått igenom förödmjukelse och folkmord från den ukrainska regimen”.

Med sitt tal vill Putin att ryska befolkningen och vänner till Ryssland ska ta till sig av hans budskap om att det är Ryssland som är under hot och inte Ukraina. Exempel på detta är NATO:s expansion, nazisterna som Putin anser håller på att ta över Ukraina och folkmorden i Donbass-området. Han vill övertyga både ryska befolkningen att de har rättvisan på sin sida eftersom de enligt honom gör någonting gott. Putin säger till exempel: ”Vi alla vet att när vi har rättvisan och sanningen på vår sida är det det som gör oss starka”.

Eftersom Putin tilltalar den ryska befolkningen bryter han inte mot några förväntningar utan de flesta som håller med honom tycker inte att hans budskap är felaktiga. Samtidigt består Ryssland av många olika människor. Många av dessa människor behöver inte hålla med honom och eftersom han tilltalar alla ryska medborgare, då kan han bryta mot någons förväntningar.

²³ Hietanen, ”Argumentationsanalys”, 47.

2.2.4 Bruk av presentationstekniker

När det gäller *bruk av presentationstekniker* handlar det om vilka stilistiska medel som används. Dessa kan vara troper, ordfigurer eller andra retoriska tekniker.²⁴ En stilfigur som förekommer i Putins tal är allusion. Putin alluderar till kriget i Donbass som är en historisk händelse. Han alluderar till denna händelse för att han vill föra fram ett budskap om att jättemånga oskyldiga människor led av Ukrainas onda handlingar. Med hjälp av invasionen eller den speciella operationen som Putin kallar det förklarar han att den är till för att skydda och hjälpa de som kom till skada i händerna på Ukraina. Ett annat exempel på en allusion är när Putin talar om nazisterna i Ukraina. Han säger: ”De vill otvivelaktigt hämta krig till Krim precis som de har gjort i Donbass, att döda oskyldiga människor precis som medlemmar av straffenheter Ukraina nationalister gjorde under det fosterländska kriget”. Det fosterländska kriget är ett historiskt krig som ägde rum under andra världskriget.

En annan stilfigur som Putin använder sig av är en metafor. Putin nämner att Ryssland försöker skydda sig själva från dem som har tagit Ukraina till gisslan. Att tas till gisslan betyder att man har blivit kidnappad. I kontexten menar Putin att Ukraina har tagits över av odemokratiska människor. Istället för att säga detta använder han sig av en metafor. Ett annat exempel på en metafor är när Putin pratar om NATO:s expansion. Han lyfter även fram att om vi pratar om NATO är det viktigt att tala om USA:s roll i det hela. ”Såklart är frågan inte om NATO själv. Det fungerar bara som ett verktyg för USA:s utrikespolitik”.

2.3 Evaluering

Rowland skriver i ”The Narrative Perspective” i *Rhetorical Criticism* att om en kritiker vill få ett perspektiv som både är klart och komplext bör man använda sig av en evaluering. En evaluering visar hur effektivt ett narrativ fungerar på ett övertygande sätt med en publik. I Putins fall ligger fokuset på att se om strategierna som han använder sig av är starka narrativ och berättelser. Är de rationella och koherenta?

När det gäller ifall narrativen är starka kommer denna analys att utgå från olika begrepp som nämns i Rowlands metod i *Rhetorical Criticism*.²⁵ För det första måste berättelsen eller

²⁴ Hietanen, ”Argumentationsanalys”, 48.

²⁵ Rowland, ”The Narrative Perspective”, 134–139.

narrativet ha karaktärer som det handlar om. Dessa är antagonister och protagonister. Detta har narrativen som Putin framställer. Till exempel i narrativet att Ryssland försöker skydda sig från Ukraina då de agerar som en potentiell angripare. Ryssland är protagonisten och Ukraina antagonisten. I det andra narrativet där Putin målar upp NATO som ett hot mot Ryssland, är NATO antagonisten, medan Ryssland är protagonisten. I de andra narrativen är det fortfarande Ukraina som är antagonisten och Ryssland protagonisten, eftersom Putin målar upp dem som de onda.²⁶

Ett annat begrepp är miljö. Miljön är avgörande för styrkan i ett narrativ eftersom det påverkar publikens uppmärksamhet genom att det transporterar dem till en annan plats. I narrativet om att NATO utgör ett hot för Ryssland eftersom de vill förflytta sin infrastruktur närmare Ryssland är miljön mycket avgörande för narrativet. Som publik transporteras man till Ryssland och får ta del av hur de känner när NATO vill placera sin infrastruktur nära dem.²⁷

Ett annat viktigt begrepp som är avgörande för styrkan i ett narrativ är Narrative Function. Begreppet innebär hur en publik påverkas av en talares narrativ som de använder sig av. Narrative Function har fyra funktioner. En är att det håller kvar publikens uppmärksamhet.²⁸ Från Putins tal kan man säga att narrativen som Putin använder sig av är avsedda för att hålla publikens uppmärksamhet. Han håller kvar publikens uppmärksamhet genom att han tar upp ämnen och teman som är aktuella idag, vilket är invasionen i Ukraina och hans kommentarer på det. Vidare har vi den andra funktionen för narrative function som är, att ett narrativ ska skapa en identifikation mellan publiken, talaren eller karaktärerna inom narrativet.²⁹ Putin försöker i sitt tal visa att Ryssland är offret, medan Ukraina är förövaren. Förutom Ukraina blir NATO identifierad som en förövare när Putin i ett narrativ talar om att NATO har lurat Ryssland när de sade att de inte skulle flytta sin militära infrastruktur närmare Ryssland.

Den tredje funktionen för begreppet narrative function är att den transporterar publiken till en annan tid och plats.³⁰ I Putins narrativ transporteras man som lyssnare till en annan plats. Ett exempel på detta är när han talar om konflikten i Donbass. Putin transporterar en till år 2014

²⁶ Rowland, "The Narrative Perspective", 134.

²⁷ Rowland, "The Narrative Perspective", 135.

²⁸ Rowland, "The Narrative Perspective", 136.

²⁹ Rowland, "The Narrative Perspective", 137.

³⁰ Rowland, "The Narrative Perspective", 137.

när konflikten började. Han talar dessutom om att det förekom ett folkmord gjort av Ukraina och att Ryssland försökte hjälpa offrena till folkmordet.

Den sista funktionen för narrative function är att ett narrativ utnyttjar värderingar hos en publik, vilket leder till en stark emotionell reaktion.³¹ Putin utnyttjar värderingar hos den del av det ryska folket som stödjer Putin och hans parti. Han utnyttjar både rädslan och osäkerheten som det ryska folket kan ha genom att han i sina narrativ talar om att Ryssland känner sig hotad. Exempel på detta är när han säger: ”Jag upprepar, vi agerar för att försvara oss själva från de hot som skapades för oss och från värre fara som händer nu”. Eftersom många i det ryska folket älskar sitt land, kan de hålla med det Putin säger. Då skapas en stark emotionell reaktion eftersom deras värderingar finns inbakade i Putins narrativ.

Begrepp som narrative probability och narrative fidelity testar också styrkan i ett narrativ. Narrative probability innebär att man testar vad som utgör en sammanhängande berättelse. Till detta begrepp ingår tre delar som testar om berättelsen är sammanhängande. Dessa är: Material coherence, vilket innebär att man jämför berättelser och försöker hitta kontrasterande berättelser.³²

I Putins narrativ kan man se att det inte finns kontrasterande berättelser. Alla berättelser han berättar är negativa om antingen NATO eller Ukraina. Han målar inte upp dem på andra sätt än det. Den andra delen av narrative probability är: structural coherence. Det innebär att man kollar om berättelserna är konsekventa.³³ I Putins fall är hans narrativ konsekventa eftersom han förblir negativ gentemot den ukrainska regeringen, samt NATO. Han fortsätter dessutom att måla upp Ryssland och det ryska folket som ett offer för Ukrainas onda gärningar.

Slutligen kommer vi till den sista delen av narrative probability som är: characterological coherence. Denna delen testar om karaktärerna i narrativet är konsekventa.³⁴ Man kan se i Putins narrativ att karaktärerna Ukraina, Ryssland och NATO har samma roll och målas upp på samma sätt genom de flesta av narrativen. Samtidigt kan man se att Putin väljer att måla upp Ukraina som ett offer i ett narrativ. Han säger: "De aktuella händelserna har ingenting att göra med en önskan att kränka Ukrainas och det ukrainska folkets intressen. De är kopplade till försvarandet av Ryssland och från de som har tagit Ukraina som gisslan". Här målas Ukraina upp som ett offer eftersom Putin talar om att de har blivit kidnappade av någon.

³¹ Rowland, "The Narrative Perspective", 137.

³² Rowland, "The Narrative Perspective", 139.

³³ Rowland, "The Narrative Perspective", 139.

³⁴ Rowland, "The Narrative Perspective", 139.

3. Diskussion och slutsats

Sammanfattningsvis, efter att ha granskat Putins narrativ och strategier med hjälp av dels Rowlands kapitel ”The Narrative Perspective” i boken *Rhetorical Criticism* om hur man identifierar ett narrativ, Hietanens kapitel ”Argumentationsanalys för retoriker” i *Retorisk Kritik*” och Hellspongs bok *Berättelser i argumentation* gjorde det att jag kunde komma fram till ett resultat om vilka Putins strategier var och hur de var uppbyggda. I början av analysdelen var fokuset på att se hur Putins narrativ var utformade.

Frågeställningar som behövde besvaras i analysen var främst vilka huvudstrategier som Putin använder sig av för att rättfärdiga kriget i Ukraina. I analysdelen granskades huvudstrategierna från Putins tal. Dessa var bland annat: Att NATO:s expansion närmare gränsen till Ryssland hotade Ryssland, konflikten i Donbass kan förbättras genom att Ryssland hjälper den ryssvänliga befolkningen, Putin vill avnazifiera Ukraina och Putin vill skydda Ryssland från någon som tagit Ukraina gisslan.

Efter att ha granskat narrativen kom jag fram till hur narrativen är uppbyggda. Det är viktigt eftersom det finns olika kriterier som enligt Rowland gör ett narrativ till ett narrativ. Dessa är till exempel att ett narrativ bör ha en protagonist och en antagonist, ett tema, budskap, miljö, med flera.

En annan frågeställning som skrevs under underrubriken ”Syfte och frågeställning” var om Putin återkom till ett narrativ i sitt tal. I analysen kom jag fram till att Putin återkom till ett narrativ flera gånger, vilket var narrativet om NATO:s expansion närmare gränsen till Ryssland. Som skrivet i analysen, nämnde han samma narrativ i början av talet och i mitten av det. Ett annat narrativ han nämner två gånger är att det finns nynazister i Ukraina. Putin vill göra sig av med dem eller ställa dem till svars.

I inledningen skrev jag att jag ville ta reda på narrativen i Putins tal om Ukraina. Jag nämnde även att den strategiska manövreringen skulle användas för att identifiera strategierna bakom Putins rättfärdigande av invasionen i Ukraina. I delen ”Strategisk manövrering” låg fokuset att gå på djupet med Putins strategier. Resultatet blev att jag dels kunde identifiera sex

stycken teman från Putins olika narrativ han lyfte fram. När det gäller *beaktande av åhörarkraven* gjorde denna del att jag kunde komma fram till vem Putin vände sig till främst i talet, vilket var Ryssland. När det gäller *bruk av presentationstekniker* gjorde denna del att man bättre kunde förstå hur Putin gör för att dels nå ut med sitt budskap och för att bygga upp sina narrativ. När han använder sig av stilfigurer som metaforer försöker han nå sin publiks intresse genom att skapa pathos.

I det stora hela nåddes målet för denna analys vilket var att identifiera strategierna bakom Putins rättfärdigande av Ukraina och att identifiera narrativen. Efter att ha analyserat Putins strategier och narrativ har jag lärt mig hur en statsman som Putin kan använda metoder för att rättfärdiga en invasion som kan klassas som omoralisk och oförsvarbar på grund av dödandet. Denna analys fungerar som ett sätt att belysa tankarna en maktfull person som Putin har som han använder för att måla upp sin sida av kriget som många länder i världen är emot. Analysen kan skänka en förståelse för det som för många kan ses som oförståeligt genom att den granskar bilden som mannen bakom krigets elände, Putin målar upp för både världen och Ryssland att se på.

Käll- och litteraturförteckning

Källor

Balcer Bednarska, Jaqueline, ”Putin har beordrat militär operation i Ukraina”, *Svt Nyheter*, 2022-02-24, <https://www.svt.se/nyheter/utrikes/putin-har-beordrat-militar-operation-i-ukraina>

Breuer, Eliav, ”How is Putin justifying Russia’s invasion of Ukraine? - explainer”, *The Jerusalem Post*, 17/3-2022, <https://www.jpost.com/international/article-701559>

Larsson Hultin, Therese, ”Det ska kosta Putin att ha startat ett krig”, *Svenska Dagbladet*, 24/2-2022, <https://www.svd.se/a/Po2lxJ/nu-skrivs-ett-nytt-kapitel-i-europa-historia>

Rossi, Michael, ”Vladimir Putin’s Speech on Ukraine and US Foreign Policy and NATO - 24 February 2022, ENG Subtitles”, Youtube video, 24/02-2022, <https://www.youtube.com/watch?v=1qS6J-WbTD8>

Vlamiš, Kelsey, "Why is Russia Attacking Ukraine? Here are 5 reasons Putins and others have given for the invasion", *Insider*, 25/2-2022,
<https://www.businessinsider.com/why-russia-is-attacking-ukraine-putin-justification-for-invasion-2022-2?r=US&IR=T>

The Kremlin, Moscow, "Address by the President of the Russian Federation", Kremlins engelska hemsida, 2022-02-24, <http://en.kremlin.ru/events/president/news/67843>

Litteratur

Arveskär, Molly, "Kan folkmord legitimera folkmord? En narrativ analys av ryska strategiska narrativ i anslutning till kriget i Ukraina", *Diva portal*, 2022,
<http://fhs.diva-portal.org/smash/get/diva2:1727430/FULLTEXT01.pdf>

Seong-Geon, Bae, Myung-Sook, Kim, Myung-Jin, Bae, "A study on Speeches of Kim Jong-un, North Korean Leader: Changes Detected from Imitating Kim Il-sung to Shaping his Own Voice", *Proquest*, september 2016,
<https://www.proquest.com/openview/5b2a09143aae5a7dce25caf6b3e1a482/1?pq-origsite=gscholar&cbl=936334>

Roman Bäcker, Joanna Rak, "Theory behind Russian Quest for Totalitarianism. Analysis of Discursive Swing in Putin's speeches", *University of California Press*, 2022-03-01,
<https://online.ucpress.edu/cpcs/article-abstract/53/1/13/107200/Theory-behind-Russian-Quest-for-Totalitarianism?redirectedFrom=PDF>

Goudimiak, Irene, "Justifying War in Ukraine: An Analysis of Speeches, Excerpts and Interviews by Vladimir Putin", *Duquesne Scholarship Collection*, maj 2016,
<https://dsc.duq.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1113&context=etd>

Hellspång, Lennart, "Om en narrativ retorik", *Berättelser i argumentation*, Rhetorica Scandinavica 2000, s. 26-33

Hietanen, Mika ”Argumentationsanalys för retoriker”, *Retorisk kritik*, red. O. Fischer, P. Mehrens, J. Viklund, Ödåkra: Retorikförlaget 2014a, s. 47-51

Markman, Tiffany, ”An analysis of President Donald Trump’s use of language”, *Firststrand*, april 2018,
<https://www.firststrand.co.za/perspectives/an-analysis-of-president-donald-trump-s-use-of-language/>

Rowland, C. Robert, ”The Narrative Perspective”, *Rhetorical Criticism: Perspectives in Action*, Jim A. Kuyper, Rowman & Littlefield 2020, s. 133-153

Bilaga

Transkribering av Putins tal

Citizens of Russia, friends, I consider it necessary today to speak again about the tragic events in Donbass and the key aspects of ensuring the security of Russia. I will begin with what I said in my address on February 21, 2022. I spoke about our biggest concerns and worries, and about the fundamental threats which irresponsible Western politicians created for Russia consistently, rudely and unceremoniously from year to year. I am referring to the eastward expansion of NATO, which is moving its military infrastructure ever closer to the Russian border.

It is a fact that over the past 30 years we have been patiently trying to come to an agreement with the leading NATO countries regarding the principles of equal and indivisible security in Europe. In response to our proposals, we invariably faced either cynical deception and lies or attempts at pressure and blackmail, while the North Atlantic alliance continued to expand despite our protests and concerns. Its military machine is moving and, as I said, is approaching our very border.

Why is this happening? Where did this insolent manner of talking down from the height of their exceptionalism, infallibility and all-permissiveness come from? What is the explanation for this contemptuous and disdainful attitude to our interests and absolutely legitimate demands?

The answer is simple. Everything is clear and obvious. In the late 1980s, the Soviet Union grew weaker and subsequently broke apart. That experience should serve as a good lesson for us, because it has shown us that the paralysis of power and will is the first step towards complete degradation and oblivion. We lost confidence for only one moment, but it was enough to disrupt the balance of forces in the world.

As a result, the old treaties and agreements are no longer effective. Entreaties and requests do not help. Anything that does not suit the dominant state, the powers that be, is denounced as archaic, obsolete and useless. At the same time, everything it regards as useful is presented as the ultimate truth and forced on others regardless of the cost, abusively and by any means available. Those who refuse to comply are subjected to strong-arm tactics.

What I am saying now does not concern only Russia, and Russia is not the only country that is worried about this. This has to do with the entire system of international relations, and sometimes even US allies. The collapse of the Soviet Union led to a redivision of the world, and the norms of international law that developed by that time – and the most important of them, the fundamental norms that were adopted following WWII and largely formalized its outcome – came in the way of those who declared themselves the winners of the Cold War.

Of course, practice, international relations and the rules regulating them had to take into account the changes that took place in the world and in the balance of forces. However, this should have been done

professionally, smoothly, patiently, and with due regard and respect for the interests of all states and one's own responsibility. Instead, we saw a state of euphoria created by the feeling of absolute superiority, a kind of modern absolutism, coupled with the low cultural standards and arrogance of those who formulated and pushed through decisions that suited only themselves. The situation took a different turn.

There are many examples of this. First a bloody military operation was waged against Belgrade, without the UN Security Council's sanction but with combat aircraft and missiles used in the heart of Europe. The bombing of peaceful cities and vital infrastructure went on for several weeks. I have to recall these facts, because some Western colleagues prefer to forget them, and when we mentioned the event, they prefer to avoid speaking about international law, instead emphasizing the circumstances which they interpret as they think necessary.

Then came the turn of Iraq, Libya and Syria. The illegal use of military power against Libya and the distortion of all the UN Security Council decisions on Libya ruined the state, created a huge seat of international terrorism, and pushed the country towards a humanitarian catastrophe, into the vortex of a civil war, which has continued there for years. The tragedy, which was created for hundreds of thousands and even millions of people not only in Libya but in the whole region, has led to a large-scale exodus from the Middle East and North Africa to Europe.

A similar fate was also prepared for Syria. The combat operations conducted by the Western coalition in that country without the Syrian government's approval or UN Security Council's sanction can only be defined as aggression and intervention.

But the example that stands apart from the above events is, of course, the invasion of Iraq without any legal grounds. They used the pretext of allegedly reliable information available in the United States about the

presence of weapons of mass destruction in Iraq. To prove that allegation, the US Secretary of State held up a vial with white powder, publicly, for the whole world to see, assuring the international community that it was a chemical warfare agent created in Iraq. It later turned out that all of that was a fake and a sham, and that Iraq did not have any chemical weapons. Incredible and shocking but true. We witnessed lies made at the highest state level and voiced from the high UN rostrum. As a result we see a tremendous loss in human life, damage, destruction, and a colossal upsurge of terrorism.

Overall, it appears that nearly everywhere, in many regions of the world where the United States brought its law and order, this created bloody, non-healing wounds and the curse of international terrorism and extremism. I have only mentioned the most glaring but far from only examples of disregard for international law.

This array includes promises not to expand NATO eastwards even by an inch. To reiterate: they have deceived us, or, to put it simply, they have played us. Sure, one often hears that politics is a dirty business. It could be, but it shouldn't be as dirty as it is now, not to such an extent. This type of con-artist behavior is contrary not only to the principles of international relations but also and above all to the generally accepted norms of morality and ethics. Where is justice and truth here? Just lies and hypocrisy all around.

Incidentally, US politicians, political scientists and journalists write and say that a veritable "empire of lies" has been created inside the United States in recent years. It is hard to disagree with this – it is really so. But one should not be modest about it: the United States is still a great country and a system-forming power. All its satellites not only humbly and obediently say yes to and parrot it at the slightest pretext but also imitate its behavior and enthusiastically accept the rules it is offering them. Therefore, one can say with good reason and confidence that the

whole so-called Western bloc formed by the United States in its own image and likeness is, in its entirety, the very same “empire of lies.”

As for our country, after the disintegration of the USSR, given the entire unprecedented openness of the new, modern Russia, its readiness to work honestly with the United States and other Western partners, and its practically unilateral disarmament, they immediately tried to put the final squeeze on us, finish us off, and utterly destroy us. This is how it was in the 1990s and the early 2000s, when the so-called collective West was actively supporting separatism and gangs of mercenaries in southern Russia. What victims, what losses we had to sustain and what trials we had to go through at that time before we broke the back of international terrorism in the Caucasus! We remember this and will never forget.

Properly speaking, the attempts to use us in their own interests never ceased until quite recently: they sought to destroy our traditional values and force on us their false values that would erode us, our people from within, the attitudes they have been aggressively imposing on their countries, attitudes that are directly leading to degradation and degeneration, because they are contrary to human nature. This is not going to happen. No one has ever succeeded in doing this, nor will they succeed now.

Despite all that, in December 2021, we made yet another attempt to reach agreement with the United States and its allies on the principles of European security and NATO’s non-expansion. Our efforts were in vain. The United States has not changed its position. It does not believe it necessary to agree with Russia on a matter that is critical for us. The United States is pursuing its own objectives, while neglecting our interests.

Of course, this situation begs a question: what next, what are we to expect? If history is any guide, we know that in 1940 and early 1941 the Soviet Union went to great lengths to prevent war or at least delay its outbreak. To this end, the USSR sought not to provoke the potential aggressor until the very end by refraining or postponing the most urgent and obvious preparations it had to make to defend itself from an imminent attack. When it finally acted, it was too late.

As a result, the country was not prepared to counter the invasion by Nazi Germany, which attacked our Motherland on June 22, 1941, without declaring war. The country stopped the enemy and went on to defeat it, but this came at a tremendous cost. The attempt to appease the aggressor ahead of the Great Patriotic War proved to be a mistake which came at a high cost for our people. In the first months after the hostilities broke out, we lost vast territories of strategic importance, as well as millions of lives. We will not make this mistake the second time. We have no right to do so.

Those who aspire to global dominance have publicly designated Russia as their enemy. They did so with impunity. Make no mistake, they had no reason to act this way. It is true that they have considerable financial, scientific, technological, and military capabilities. We are aware of this and have an objective view of the economic threats we have been hearing, just as our ability to counter this brash and never-ending blackmail. Let me reiterate that we have no illusions in this regard and are extremely realistic in our assessments.

As for military affairs, even after the dissolution of the USSR and losing a considerable part of its capabilities, today's Russia remains one of the most powerful nuclear states. Moreover, it has a certain advantage in several cutting-edge weapons. In this context, there should be no doubt for anyone that any potential aggressor will face defeat and ominous consequences should it directly attack our country.

At the same time, technology, including in the defense sector, is changing rapidly. One day there is one leader, and tomorrow another, but a military presence in territories bordering on Russia, if we permit it to go ahead, will stay for decades to come or maybe forever, creating an ever mounting and totally unacceptable threat for Russia.

Even now, with NATO's eastward expansion the situation for Russia has been becoming worse and more dangerous by the year. Moreover, these past days NATO leadership has been blunt in its statements that they need to accelerate and step up efforts to bring the alliance's infrastructure closer to Russia's borders. In other words, they have been toughening their position. We cannot stay idle and passively observe these developments. This would be an absolutely irresponsible thing to do for us.

Any further expansion of the North Atlantic alliance's infrastructure or the ongoing efforts to gain a military foothold of the Ukrainian territory are unacceptable for us. Of course, the question is not about NATO itself. It merely serves as a tool of US foreign policy. The problem is that in territories adjacent to Russia, which I have to note is our historical land, a hostile "anti-Russia" is taking shape. Fully controlled from the outside, it is doing everything to attract NATO armed forces and obtain cutting-edge weapons.

For the United States and its allies, it is a policy of containing Russia, with obvious geopolitical dividends. For our country, it is a matter of life and death, a matter of our historical future as a nation. This is not an exaggeration; this is a fact. It is not only a very real threat to our interests but to the very existence of our state and to its sovereignty. It is the red line which we have spoken about on numerous occasions. They have crossed it.

This brings me to the situation in Donbass. We can see that the forces that staged the coup in Ukraine in 2014 have seized power, are keeping it with the help of ornamental election procedures and have abandoned the path of a peaceful conflict settlement. For eight years, for eight endless years we have been doing everything possible to settle the situation by peaceful political means. Everything was in vain.

As I said in my previous address, you cannot look without compassion at what is happening there. It became impossible to tolerate it. We had to stop that atrocity, that genocide of the millions of people who live there and who pinned their hopes on Russia, on all of us. It is their aspirations, the feelings and pain of these people that were the main motivating force behind our decision to recognise the independence of the Donbass people's republics.

I would like to additionally emphasize the following. Focused on their own goals, the leading NATO countries are supporting the far-right nationalists and neo-Nazis in Ukraine, those who will never forgive the people of Crimea and Sevastopol for freely making a choice to reunite with Russia.

They will undoubtedly try to bring war to Crimea just as they have done in Donbass, to kill innocent people just as members of the punitive units of Ukrainian nationalists and Hitler's accomplices did during the Great Patriotic War. They have also openly laid claim to several other Russian regions.

If we look at the sequence of events and the incoming reports, the showdown between Russia and these forces cannot be avoided. It is only a matter of time. They are getting ready and waiting for the right moment. Moreover, they went as far as to aspire to acquire nuclear weapons. We will not let this happen.

I have already said that Russia accepted the new geopolitical reality after the dissolution of the USSR. We have been treating all new post-Soviet states with respect and will continue to act this way. We respect and will respect their sovereignty, as proven by the assistance we provided to Kazakhstan when it faced tragic events and a challenge in terms of its statehood and integrity. However, Russia cannot feel safe, develop, and exist while facing a permanent threat from the territory of today's Ukraine.

Let me remind you that in 2000–2005 we used our military to push back against terrorists in the Caucasus and stood up for the integrity of our state. We preserved Russia. In 2014, we supported the people of Crimea and Sevastopol. In 2015, we used our Armed Forces to create a reliable shield that prevented terrorists from Syria from penetrating Russia. This was a matter of defending ourselves. We had no other choice.

The same is happening today. They did not leave us any other option for defending Russia and our people, other than the one we are forced to use today. In these circumstances, we have to take bold and immediate action. The people's republics of Donbass have asked Russia for help.

In this context, in accordance with Article 51 (Chapter VII) of the UN Charter, with permission of Russia's Federation Council, and in execution of the treaties of friendship and mutual assistance with the Donetsk People's Republic and the Lugansk People's Republic, ratified by the Federal Assembly on February 22, I made a decision to carry out a special military operation.

The purpose of this operation is to protect people who, for eight years now, have been facing humiliation and genocide perpetrated by the Kiev regime. To this end, we will seek to demilitarize and denazify

Ukraine, as well as bring to trial those who perpetrated numerous bloody crimes against civilians, including against citizens of the Russian Federation.

It is not our plan to occupy the Ukrainian territory. We do not intend to impose anything on anyone by force. At the same time, we have been hearing an increasing number of statements coming from the West that there is no need any more to abide by the documents setting forth the outcomes of World War II, as signed by the totalitarian Soviet regime. How can we respond to that?

The outcomes of World War II and the sacrifices our people had to make to defeat Nazism are sacred. This does not contradict the high values of human rights and freedoms in the reality that emerged over the post-war decades. This does not mean that nations cannot enjoy the right to self-determination, which is enshrined in Article 1 of the UN Charter.

Let me remind you that the people living in territories which are part of today's Ukraine were not asked how they wanted to build their lives when the USSR was created or after World War II. Freedom guides our policy, the freedom to choose independently our future and the future of our children. We believe that all the peoples living in today's Ukraine, anyone who wants to do this, must be able to enjoy this right to make a free choice.

In this context I would like to address the citizens of Ukraine. In 2014, Russia was obliged to protect the people of Crimea and Sevastopol from those who you yourself call "nats." The people of Crimea and Sevastopol made their choice in favor of being with their historical homeland, Russia, and we supported their choice. As I said, we could not act otherwise.

The current events have nothing to do with a desire to infringe on the interests of Ukraine and the Ukrainian people. They are connected with the defending Russia from those who have taken Ukraine hostage and are trying to use it against our country and our people.

I reiterate: we are acting to defend ourselves from the threats created for us and from a worse peril than what is happening now. I am asking you, however hard this may be, to understand this and to work together with us so as to turn this tragic page as soon as possible and to move forward together, without allowing anyone to interfere in our affairs and our relations but developing them independently, so as to create favorable conditions for overcoming all these problems and to strengthen us from within as a single whole, despite the existence of state borders. I believe in this, in our common future.

I would also like to address the military personnel of the Ukrainian Armed Forces. Comrade officers, Your fathers, grandfathers and great-grandfathers did not fight the Nazi occupiers and did not defend our common Motherland to allow today's neo-Nazis to seize power in Ukraine. You swore the oath of allegiance to the Ukrainian people and not to the junta, the people's adversary which is plundering Ukraine and humiliating the Ukrainian people.

I urge you to refuse to carry out their criminal orders. I urge you to immediately lay down arms and go home. I will explain what this means: the military personnel of the Ukrainian army who do this will be able to freely leave the zone of hostilities and return to their families. I want to emphasize again that all responsibility for the possible bloodshed will lie fully and wholly with the ruling Ukrainian regime.

I would now like to say something very important for those who may be tempted to interfere in these developments from the outside. No matter who tries to stand in our way or all the more so to create threats

for our country and our people, they must know that Russia will respond immediately, and the consequences will be such as you have never seen in your entire history. No matter how the events unfold, we are ready. All the necessary decisions in this regard have been taken. I hope that my words will be heard.

Citizens of Russia, the culture and values, experience and traditions of our ancestors invariably provided a powerful underpinning for the wellbeing and the very existence of entire states and nations, their success and viability. Of course, this directly depends on the ability to quickly adapt to constant change, maintain social cohesion, and readiness to consolidate and summon all the available forces in order to move forward.

We always need to be strong, but this strength can take on different forms. The “empire of lies,” which I mentioned in the beginning of my speech, proceeds in its policy primarily from rough, direct force. This is when our saying on being “all brawn and no brains” applies.

We all know that having justice and truth on our side is what makes us truly strong. If this is the case, it would be hard to disagree with the fact that it is our strength and our readiness to fight that are the bedrock of independence and sovereignty and provide the necessary foundation for building a reliable future for your home, your family, and your Motherland.

Dear compatriots, I am certain that devoted soldiers and officers of Russia’s Armed Forces will perform their duty with professionalism and courage. I have no doubt that the government institutions at all levels and specialists will work effectively to guarantee the stability of our economy, financial system and social wellbeing, and the same applies to corporate executives and the entire business community. I

hope that all parliamentary parties and civil society take a consolidated, patriotic position.

At the end of the day, the future of Russia is in the hands of its multi-ethnic people, as has always been the case in our history. This means that the decisions that I made will be executed, that we will achieve the goals we have set, and reliably guarantee the security of our Motherland. I believe in your support and the invincible force rooted in the love for our Fatherland.